

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207752
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812207752.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti žalovanému: Z. O., nar. XX. X. XXXX, bývajúcí v H. D., o zaplatenie 67,65 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/200/2012 - 39 zo dňa 17. 1. 2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu a žalovanému trovy konania nepriznal. V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 67,65 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 16. 12. 2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s účinnosťou od 1. 1. 2006 došlo zrušením bez likvidácie k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu, pričom imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 15. 12. 2006 medzi postupcom a obchodnou spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. postúpil postupca na žalobcu pohľadávku proti žalovanému. Ďalej uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili dňa 21. 10. 2003 Zmluvu č. 7902199646, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Nakoľko si túto povinnosť neplnil, dostal sa do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v celkovej výške 67,65 eur. Žalovaný uznal vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Nakoľko žalovaný svoj záväzok zo zmluvy neplnil riadne a včas, žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania, a to odo dňa 16. 12. 2006, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalovaný ku dňu podania návrhu neuhradil žiadnu sumu a dlh je vo výške 67,65 eur. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a vzniesol námietku premlčania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého pôvodný veriteľ QUATRO a.s. a žalovaný ako zákazník uzatvorili dňa 21. 10. 2003 Zmluvu o prenájme. Predmetom prenájmu bola rozkladacia pohovka a výpočtový základ bol 338,35 eur. Za predmet prenájmu sa zaviazal žalovaný platiť po dobu 10 mesiacov nájomné vo výške 33,82 eur. Žalovaný podpisom zmluvy vyhlásil, že súhlasí so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. V zmysle čl. I. písm. e) Všeobecných obchodných podmienok prenájmu poskytovaných spoločnosťou QUATRO a.s. (ďalej len VOP), účelom zmluvy o prenájme bolo umožniť nájomcovi za úhradu užívanie predmetu prenájmu po dobu 13 mesiacov vo vlastníctve prenajímateľa s tým, že predmet prenájmu môže prejsť po skončení prenájmu do vlastníctva nájomcu, a to v stave, v akom sa nachádza k tomuto dňu. Pre prípad dojednania inej doby nájmu, mala byť táto

skutočnosť určená v daňovom doklade, ktorý obdrží nájomca a ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Prípadný prechod vlastníckeho práva nezbavuje nájomcu povinnosti doplatiť prenajímateľovi celkovú cenu zmluvy prenájmu pri dodržaní počtu a výšky mesačných splátok dohodnutých v zmluve o prenájme. Podľa čl. III. písm. a) VOP nájomca sa okrem iných záväzkov uvedených v tejto zmluve zaviazal zaplatiť počiatočnú platbu vo výške vypočítanej podľa spôsobu splácania určeného na prednej strane zmluvy a platnej tabuľky koeficientov predloženej obchodným zástupcom. Ďalej splácať mesačné splátky v stanovenej výške podľa splátkového kalendára s tým, že prvá mesačná splátka je splatná nasledujúci mesiac po podpísaní zmluvy, ďalšie splátky sú splatné do 20. dňa v mesiaci. Ako vyplývalo z čl. VI. písm. a), b), c) a d) VOP prenajímateľ bol oprávnený zmluvu vypovedať, ak nie sú splátky poukazované riadne a včas a dlh nie je zaplatený ani v termíne uvedenom v upomienke, alebo ak nájomca poruší niektorú povinnosť, ktorú má z tejto zmluvy. Po vypovedaní zmluvy pred uplynutím zmluvnej doby je nájomca povinný do siedmich dní odo dňa doručenia písomnej výpovede vydať predmet prenájmu zástupcovi prenajímateľa v mieste určenom v písomnej výpovedi, náklady spojené s odovzdaním predmetu prenájmu znáša nájomca. V tom istom termíne je nájomca povinný doplatiť dlhované nájomné určené ku dňu vydania predmetu nájmu. Výpoveď je účinná dňom doručenia písomnej výpovede nájomcovi. Výpoveď je účinne doručená tiež dňom, ktorým márne uplynie úschovná doba výpovede na pošte. V zmysle čl. VI. písm. f) VOP ukončenie zmluvy o prenájme prenajímateľom nezbavuje nájomcu povinnosti uhradiť prenajímateľovi všetky neuhradené mesačné splátky po dobu, počas ktorej predmet prenájmu užíval, výdaje prenajímateľa spojené s ukončením zmluvy o prenájme, zmluvné pokuty a náhradu škody. Ako vyplývalo z čl. X. písm. b) VOP, pokiaľ nebolo dohodnuté v týchto Všeobecných podmienkach inak, použijú sa na tento zmluvný vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 je spoločnosťou, ktorá vznikla v dôsledku zlúčenia zanikajúcich spoločností QUATRO a.s., TatraCredit, a.s., Q - CAR, a.s., Q - BROKER, a.s., Slovenské kreditné karty a.s., SLOVENSKÁ POŽIČOVŇA, a.s.. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2006 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku proti žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka. Podľa Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok žalovaný neuhradil po prvýkrát splátku splatnú dňa 20. 9. 2004. Dátum posledného predpisu bol 20. 10. 2004 a ku dňu postúpenia bola výška pohľadávky 67,65 eur. Dňa 21. 1. 2010 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovaným. V čl. II. Dohody - Uznanie záväzku žalovaný ako osoba uvedená v bode 1.2 uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok veriteľovi, ktorý vnikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 67,65 eur a príslušenstva, nákladov na inkasné konanie v sume 10,29 eur. V čl. III. Dohody - Forma splatenia záväzku bod 3.1 osoba uvedená v bode 1.2 vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Žalobca listom zo dňa 12. 7. 2012 označeným ako pokus o zmier vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 67,65 eur pozostávajúcej z istiny neuhradeného úveru, neuhradeného zmluvného úroku vo výške 35,83 eur a nákladov inkasného konania vo výške 10,29 eur. Súd prvého stupňa ďalej citoval ust. § 879e ods. 3, 4, ust. § 51, ust. § 491 ods. 1, 2, ust. § 52 ods. 1 až 3, ust. § 54 ods. 1, 2, ust. § 39, ust. § 524 ods. 1, 2, ust. § 100, ust. § 101, ust. § 111 Občianskeho zákonníka, ust. § 2 ods. 1 písm. a) a b), ust. § 6 ods. 3, ust. § 23a ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a konštatoval, že nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa a túto je treba vykladať v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Na túto zmluvu teda je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že žalovaný a pôvodný veriteľ uzatvorili zmluvu o prenájme s právom kúpy prenajatej veci a žalovaný sa zaviazal po dobu 10 mesiacov v prospech žalobcu platiť nájomné. Pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu celú pohľadávku proti žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2006. Podľa Všeobecných obchodných podmienok k Zmluve o prenájme zo dňa 21. 10. 2003 je prvá mesačná splátka splatná nasledujúci mesiac po podpísaní zmluvy a ostatné splátky sú splatné vždy do 20. dňa v mesiaci. Splatnosť prvého nájomného tak bola stanovená na deň 20. 11. 2003, pričom posledná splátka bola splatná dňa 20. 8. 2004. Z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky žalovaného je zrejmé, že posledná splátka bola predpísaná dňa 20. 10. 2004. Splatnosť všetkých splátok, a teda celej dlžnej sumy nastala najneskôr dňa 20. 10. 2004. Premlčacia doba začala plynúť dňa 21. 10. 2004, t.j. dňom nasledujúcim po splatnosti všetkých splátok a pri všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka táto doba uplynula dňa 21. 10. 2007. Žaloba na súde bola podaná dňa 30. 7. 2012, teda po uplynutí premlčacej doby, preto súd žalobu žalobcu voči žalovanému, ktorý dôvodne vzniesol námietku premlčania, zamietol. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie 4-ročnej podľa

Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považoval za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ust. § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka. Žalobca svoj nárok si uplatnil z titulu toho, že so žalovaným uzatvoril Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a z toho, že žalovaný v tejto listine vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu je potrebné považovať za Dodatok k štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Právny režim štandardnej zmluvy definovaný v čl. III. ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách teda nevyhnutne musí dopadať aj na predmetnú dohodu. Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. V prípade, ak takouto dohodou dlžník uznáva premlčaný dlh, takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Dlžník sa aj tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval. Z vykonaného dokazovania, a to z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva, že záväzok žalovaný uznal dňa 9. 2. 2010. Pohľadávka žalobcu bola premlčaná ku dňu 21. 10. 2007. Žalovaný tak podpísal Dohodu o uznaní až po uplynutí premlčacej doby, teda uznal už premlčaný dlh. V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka je uznanie premlčaného dlhu podmienené vedomosťou dlžníka o jeho premlčaní a táto vedomosť je nevyhnutná pre právne účinné uznanie dlhu a vznik právnych následkov uznania. Súd poukázal na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetnej Dohode nachádza v bode 2, no vyhlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3, označenom ako Forma splatenia záväzku, a to až v posledných ustanoveniach. V danom prípade ide o vopred naformulovaný obsah Dohody a samotné uznanie dlhu je spojené s Dohodou o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že dlžník si bol vedomý dôsledkov uznania dlhu, najmä predĺženia premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj z výpovede žalovaného vyplynulo, že zamestnanec žalobcu mu nevysvetlil obsah Dohody, prípadne či ide o premlčanú pohľadávku alebo nie. Navyiac zamestnanec žalobcu vyhľadal žalovaného za účelom podpisu Dohody, teda iniciatíva k uzatvoreniu takejto Dohody nevychádzala od spotrebiteľa. Spotrebiteľ, ktorému išlo najmä o to, aby mohol uhradiť dlh v splátkach, keďže sociálna situácia mu nedovoľovala uhradiť dlh naraz, musel podpísať celý formulár, pričom je zrejme aj z výpovede žalovaného, že význam obsahu formulára, ktorý podpísal, mu nebol zrejмый. Vzhľadom na takto vopred naformulovaný obsah Dohody a okolnosti podpisu tejto Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovaného uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom. Na základe týchto okolností súd dospel k záveru, že vyhlásenie žalovaného o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch, tak ako bolo vykonané v Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 9. 2. 2010, nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu, ako to vyžaduje ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania súd žalobu zamietol. Ďalej súd prvého stupňa v tomto rozhodnutí konštatoval, že podpisom takto formulovanej Dohody žalovaný ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uznanie záväzku žalovaným bolo vykonané na predtlačí, pričom listina bola označená ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa či už písomne alebo ústne upozornený, keď nie je zastrešovaný možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie vyhlásenia podpísal, prípadne k akým povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná Dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany. Súd preto túto spotrebiteľskú vec podrobil súdnej kontrole nekalých obchodných praktík, pričom zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 9. 2. 2010, ktorú žalovaný podpísal, súd hodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie dlhu žalovaným súd považoval za právne neúčinné, pretože žalovaný nemal vedomosť o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do Dohody o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovaného uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom. Z uvedeného je zrejмый, že pri dostatku informácii by žalovaný uvedenú dohodu spojenú s uznaním dlhu nepodpísal. Žalobca v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti žalovaného nepoučil o

následkoch podpisu Dohody a uznania, navyac sám iniciatívne vyhľadal žalovaného, ktorý v dobrej viere a snahe uhradiť dlh v splátkach podpísal formulár, obsah ktorého mu nebol úplne zrejmý. Skutočnosť, že žalobca sám vyhľadal žalovaného v mieste jeho trvalého bydliska je nepochybná, keď ako miesto uzavretia Dohody je uvedená obec trvalého bydliska žalovaného. V dôsledku takéhoto konania mohol byť žalovaný konfrontovaný rodinnými príslušníkmi alebo aj blízkymi spolubývajúcimi a aj pôsobenie tohto prostredia mohlo ovplyvniť žalovaného v jeho správaní, výsledkom ktorého bolo podpísanie formulárovej predtlačky uznania dlhu a uzatvorenia splátkového kalendára s cieľom čo najskoršieho odchodu pracovníka žalobcu a nevyvolávania akýchkoľvek domnienok v súvislosti s jeho zotrvaním v domácom prostredí žalovaného, ktorý úkon pod vplyvom uvedených faktorov mohol byť žalovaným vykonaný bez náležitých oboznámení sa s jednotlivými ustanoveniami Dohody a tak v konečnom dôsledku k zaviazaniu sa k ďalším povinnostiam a súčasne vyvolaniu právnych následkov vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, ako je napr. predĺženie premlčacej doby na uplatnenie práv žalobcu, o ktorých žalovaný nemal vedomosť. Súd poukázal na ďalšiu skutočnosť, že ak mal žalobca skutočne eminentný záujem na úhrade záväzku žalovaným, ktorý možno vyvodiť práve z jeho iniciatívy vyhľadať osobne žalovaného za účelom uzavretia splátkového kalendára a dojednaní splátok a tým akéhosi aktu ústretovosti z jeho strany voči žalovanému, no za súčasného dojednaní straty výhody splátok v prípade ich nesplácania podľa splátkového kalendára, za stavu, keď žalovaný splátkový kalendár nedodržiaval a tým sa stal splatným celý žalovaným uznaný dlh, podal žalobu po viac ako 2 rokoch s uplatnením úroku z omeškania za celé obdobie od účinnosti postúpenia predmetnej pohľadávky. Celé toto konanie, vrátane zabezpečenia uznania záväzku, možno potom hodnotiť ako konanie prinajmenšom špekulatívne, s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovanému na pohľadávku, ktorá síce je tvorená dlžnou istinou, ale následne aj príslušenstvom pohľadávky, trovami konania, ktorá suma v konečnom dôsledku niekoľkonásobne prevyšuje dlžnú sumu. Ak by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje Dohodu o splátkach a tiež aj uznanie dlhu, pretože takto vytvorený formulár Dohody pôsobí na spotrebiteľa mäťúco, pričom možno predpokladať, že práve to je jeho účelom. Súd zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 9. 2. 2010 vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, a preto súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., žalovaný bol vo veci úspešný, avšak zriekol sa práva na náhradu trov konania, preto mu súd túto nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrhu v plnom rozsahu vyhovel, prípadne ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil trovy konania.

V dôvodoch tohto odvolania uviedol, že ho podáva z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Citoval ust. § 110 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka, pričom v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že v danom prípade došlo k nepochybnému uznaniu dlhu a tak nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožniť s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Žalobca uviedol, že nemôže súhlasiť so zamietnutím žalobného návrhu z dôvodu premlčania, nakoľko je zrejmé, že ak by aj žalovaný v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, v takomto prípade nastupuje. Žalobca zastáva názor, že žalovaný po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril aj vedomosť s premlčaním pohľadávky.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Súčasne odvolací súd poznamenáva, že vo veci rozhodol podľa § 156 ods. 3 O.s.p. s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol na úradnej tabuli oznámený 23. 7. 2013.

Súd prvého stupňa zistil náležite skutkový stav a vyvodil z neho aj správny právny záver, ak v dôsledku námietky premlčania návrh žalobcu zamietol. V tomto smere boli zistené všetky rozhodujúce skutočnosti a súd správne posúdil aj Dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku v tom zmysle, že takáto Dohoda je neplatná. K dôvodom, ktoré uviedol súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Odvolací súd súhlasí s názorom žalobcu, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožniť s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzuje aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Odvolací súd však zdôrazňuje, že Dohoda o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára zo dňa 9. 2. 2010 je neplatná v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práva a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práva a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku v bode 2, 2.1 upravuje uznanie záväzku, pričom v bode 3 pod názvom - Forma splatenia záväzku je uvedený text o tom, že žalovaný má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Tento nie je v časti Dohody o uznaní záväzku, pričom ust. § 558 Občianskeho zákonníka vyžaduje, aby uznanie dlhu v písomnej forme malo také textové vyjadrenie, ktoré nevyvoláva pochybnosti o tom, že dlžník vie o premlčaní záväzku. Ak žalobca sám vyhotovil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pričom uznanie záväzku nevyjadril hore naznačeným spôsobom v písomnej podobe, treba jeho konanie posudzovať v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda v rozpore s dobrými mravmi. Z tohto dôvodu takéto písomné uznanie záväzku je neplatné. Z kontextu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva aj to, že išlo o konanie využívajúce nerovnosť zmluvných strán a znamenajúce porušovanie zmluvnej slobody. Text Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bol vopred pripravený na predtlačí, používajúc rôznu terminológiu z hľadiska ust. § 110 a ust. § 558 Občianskeho zákonníka, čo mohlo vo vzťahu k žalovanému pôsobiť mätúco, keďže ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje situáciu, kedy právo dlžník písomne uznáva a ust. § 558 Občianskeho zákonníka zase upravuje uznanie dlhu. Z terminologického hľadiska ide o rozdielne prejavy a z tohto pohľadu je Dohoda zo dňa 9. 2. 2010 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neurčitá. Nie je z nej zrejmé a evidentne to žalobca využíva aj v dôvodoch odvolania, ak tvrdí, že išlo o uznanie práva podľa § 110 Občianskeho zákonníka, či išlo o uznanie záväzku podľa § 558 Občianskeho zákonníka alebo o situáciu, ktorú upravuje ust. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, avšak trovy mu nevznikli, preto mu ich náhrada priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.